

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611010126
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3611010126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Stanislava Hájčka v trestnej veci proti obžalovanému Z. Z. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zák. a § 125 ods. 1 Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí dňa 28.marca 2013 prejednal odvolanie obžalovaného Z. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24.septembra 2012, sp. zn. 2T 77/2011 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výrokoch o súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a treste zákaze činnosti.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný Z. Z., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom F. č. XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava v inej trestnej veci

o d s u d z u j e

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 prvá veta pred bodkočiarkou Tr. zák. v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 106/2011 - 85 z 28.11.2012 uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21. decembra 2012 pod č. 428/2012, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušujú výroky o trestoch, uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/121/2008-78, zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 (tri) roky a výroky o trestoch, uložených obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116, zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k.

3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 24.septembra 2012, sp.zn. 2T 77/2011 bol obžalovaný Z. Z. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zák. a § 125 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.11. 2008 v čase približne od 14.15 hod. do 14.30 hod. v Partizánskom, Z. E., S., po ceste I/XX smerom na Veľké Uherce, vo Veľkých Uherciach, po ceste po ceste II/511 smerom na K. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia EČ: PD-XXX C. aj napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Prievidzi č.p. ORP-218-1/DI-PPE-2008 zo dňa 07.07.2008, právoplatným dňa 08.07.2008 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov, pričom ako s vozidlom zastavil na svetelnej križovatke na ceste I/64 v Partizánskom pri čerpacej stanici Slovnaft, na tej istej križovatke zastavilo služobné motorové vozidlo Okresného dopravného inšpektorátu PZ Prievidza zn. VW Golf EČ: PD-XXX C. v ktorom sa nachádzali príslušníci Okresného dopravného inšpektorátu PZ Prievidza ppráp. Q. S. a práp. Q. S., ktorí v tom čase vykonávali službu, následne Q. S. opoznal obžalovaného Z. Z., pričom vedel, že tento má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a keďže obžalovaný napriek tomuto zákazu viedol motorové vozidlo, rozhodli sa príslušníci PZ vozidlo s obžalovaným zastaviť a obžalovaného Z. Z. zadržať, následne po prejdení križovatky išiel obžalovaný na svojom vozidle po ceste I/64 smerom na Malé Uherce, nato sa príslušníci PZ na služobnom vozidle v križovatke otočili a začali vozidlo s obžalovaným prenasledovať, následne sa snažili vozidlo s obžalovaným zastaviť, pričom použili výzvu červeným prerušovaným svetlom STOP na prednej strane zvláštného výstražného zvukového znamenia na služobnom vozidle, na ktorú obžalovaný nereagoval, zvyšoval rýchlosť a bezohľadnou jazdou ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom unikal smerom k Nemocnici v Partizánskom, ďalej smerom na obec Malé Kršteňany a Pažiť, v obci Malé Kršteňany sa hliadka PZ snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostala na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný prudko strhol volant doľava a snažil sa ich vozidlo vytlačiť z cesty, načo v snahe vyhnúť sa zrážke museli vozidlo pribrzdiť, potom v obci Pažiť sa hliadka PZ opätovne snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostala na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný znovu strhol volant doľava a snažil sa ich vozidlo vytlačiť z cesty, načo v snahe vyhnúť sa zrážke museli vozidlo opätovne pribrzdiť, následne obžalovaný so svojím vozidlom odbočil smerom na Partizánske, potom prešiel na cestu I/64 a odbočil na obec Veľké Uherce, ako prechádzal cez obec Veľké Uherce svojou bezohľadnou jazdou ohrozoval chodcov prechádzajúcich cez cestu, hliadka PZ sa opätovne snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostali na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný sa opätovne snažil ich vozidlo vytlačiť z cesty, následne hliadka PZ naďalej prenasledovala vozidlo s obžalovaným, ktoré smerovalo po ceste II/511 na Skýcov, nato práp. S. s použitím reproduktora podľa § 61 ods. 3 zákona o Policajnom zbore obžalovaného opakovane vyzval, aby upustil od protiprávneho konania s výstrahou, že inak budú použité donucovacie prostriedky, obžalovaný tieto opakované výzvy nerešpektoval, s vozidlom nezastavil a pokračoval v jazde, pričom prechádzal z pravého jazdného pruhu do ľavého následne príslušníci PZ obžalovaného znovu opakovane s použitím reproduktora vyzvali, aby upustil od protiprávneho konania, obžalovaný napriek tomu ďalej pokračoval v jazde, načo príslušník PZ práp. S. po predchádzajúcej márnej výzve použil služobnú zbraň a varovný výstrel do vzduchu, obžalovaný však ďalej pokračoval v jazde, načo bol hliadkou PZ opätovne vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania a vozidlo zastavil, obžalovaný nerešpektoval ani túto výzvu a pokračoval v jazde, načo príslušník PZ práp. S. po predchádzajúcej márnej výzve použil služobnú zbraň a celkom jedenásť krát vystrelil do vozidla obžalovaného, obžalovaný však ďalej pokračoval v jazde smerom na obec K., pričom na ceste II/511 na 9,5 km sa hliadka PZ opätovne snažila vozidlo obžalovaného predbehnúť a ako sa so svojím vozidlom dostali na úroveň vozidla obžalovaného, obžalovaný opätovne nasmeroval svoje vozidlo na ich

služobné vozidlo a snažil ich vytlačiť z cesty, v dôsledku čoho sa príslušník PZ riadiaci služobné vozidlo snažil vyhnúť zrážke vozidiel, s vozidlom prešiel na odstavnú plochu, kde na mokrom lístí sa dostalo služobné vozidlo do šmyku a následne narazilo do zvodidiel, pričom obžalovaný ďalej pokračoval v jazde smerom na obec Skýcov, čím uvedeným konaním bola spôsobená škoda na služobnom motorovom vozidle zn. VW Golf EČ: PD-XXX C. vo výške 6.234,37 €, pričom poškodeným Q. S. a Q. S. neboli spôsobené žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie alebo liečenie.

Za to bol odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 83 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 66 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výroky o trestoch, uložených obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 roky a výroky o treste uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (v ostatných častiach zostal rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/121/2008-78 zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatný dňa 05.05.2011 a rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116 zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatný dňa 11.01.2010, nezmenený).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne, Jilemnického 1, 911 42 Trenčín škodu vo výške 6.234,37 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolanie obžalovaný Z. Z.. V písomnom odôvodnení odvolania sám, prostredníctvom svojho obhajcu i na verejnom zasadnutí krajského súdu namietal správnosť napadnutého rozsudku predovšetkým vo vzťahu k právnomu posúdeniu jeho konania aj ako zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 Tr. zák., pretože takéhoto konania sa určite nedopustil a okresný súd sa vo vzťahu k tejto skutočnosti nedostatočne vysporiadal s rozporuplnými výpoveďami svedkov a poškodených policajtov Q. S. a Q. S., ktorí predovšetkým rozdielne vypovedali o tom, či sa ich policajné vozidlo nachádzalo na úrovni jeho vozidla, čo tvrdil poškodený Q. S., alebo len 5% na úrovni jeho vozidla, čo zase tvrdil poškodený Q. S.. V každom prípade cieľom oboch spomenutých svedkov a poškodených bola len snaha zbaviť sa zodpovednosti za to, že „rozbili“ služobné motorové vozidlo a za tým účelom si vymysleli verziu, podľa ktorej ich mal svojim autom ohrozovať alebo vytláčať. Za účelom objasnenia tejto dôležitej okolnosti bolo preto potrebné pribrať do konania znalca z odboru dopravy, čo však orgány činné v trestnom konaní včítane súdu odmietli a preto v tomto prípade mal byť v rámci zásady „in dubio pro reo“ z obžaloby aj pre takéto posúdenie jeho konania oslobodený. Následne potom nemala byť pri ukladaní trestu použitá, tzv. asperačná zásada, pretože uložený trest je neprimerane prísny a nesprávne mu bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu vo výške 6.234,37 Eur, pretože ide o situáciu, kde poškodená strana je zmluvne poistená a škodu jej preto uhradí poisťovňa. Na podklade týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť s poukazom na spomenuté pochybenia na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Prokurátorka krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla s poukazom na zákonný a správny rozsudok okresného súdu odvolanie obžalovaného Z. Z. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Z. Z. proti napadnutému rozsudku je čiastočne dôvodné, aj keď iba sčasti v tom smere, ako sa domáhal v podanom odvolaní.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach 15.novembra 2011, 10.januára 2012, 20.februára 2012 a 24.septembra 2012 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný Z. Z. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Aj keď obžalovaný Z. Z. v priebehu celého trestného stíhania i na hlavnom pojednávaní k obidvom skutkom vypovedal (právo odmietnuť výpoveď využil iba pri prvom výsluchu po vznesení obvinenia) v rôznych štádiách trestného stíhania rozdielne, v zásade poprel, že by sa predmetného skutku dopustil tak, ako mu bol kladený za vinu. V prípravnom konaní vypovedal, že vozidlo neriadil on, ale jeho brat Q. Z., ktorý takúto výpoveď obžalovaného pri svojej prvej výpovedi na polícii najskôr potvrdil, ale v ďalších svojich výpovediach už uvádzal, že vozidlo on neriadil a na krivú výpoveď ho nahovoril obžalovaný Z. Z. s poukazom na to, že prejednávany skutok sa stal v čase plynutia skúšobnej doby jeho podmieneného odsúdenia. Obžalovaný po zmene výpovede svojho brata namietal už len okolnosti súvisiace s jeho - podľa jeho názoru nepreukázaným - úmyslom pôsobiť na výkon právomoci verejných činiteľov a pod ťarchou dôkazov sa priznal len k tomu, že vozidlo riadil napriek zákazu vykonávať takúto činnosť. Zo spáchania skutku v celom rozsahu v zmysle podanej obžaloby bol však aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne usvedčený predovšetkým svedeckými výpoveďami obidvoch poškodených a to Q. S. a Q. S., ktorí svoje jednoznačne usvedčujúce výpovede v podstatných okolnostiach nezmenili v priebehu prípravného konania ani na hlavnom pojednávaní a ani súd druhého stupňa nezistil žiadne právne relevantné okolnosti, ktoré by objektívnosť výpovedí obidvoch vyššie označených svedkov a poškodených spochybňovali, naopak v súlade s nimi boli aj ostatné vo veci vykonané dôkazy a to najmä výpoveď svedkyne Mgr. A. E. i listinné dôkazy a z nich predovšetkým zápisnica o rekognícii z 25.augusta 2009, zápisnica o fotodokumentácii a obhliadke osobného motorového vozidla Škoda Octávia EČV: PD-XXX-BY, hlásenie o použití donucovacieho prostriedku, správa o výsledku objasňovania priestupku a správa o vyhodnotení použitia donucovacích prostriedkov zo 7.novembra 2008 i ďalšie, na ktoré podrobne poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku. Obžalovaný je pritom v súčasnej dobe vo väzbe v inej trestnej veci, kde na neho bola na okresnom súde podaná obžaloba pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., pričom ide o takmer totožný skutok, ako je ten, ktorý je predmetom tohto konania. Odvolací súd preto dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Okresný súd tiež nepochybil, keď skutok spáchaný obžalovaným Z. Z. právne posúdil ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3 Tr. zák. a § 125 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti

a zároveň použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a spôsobil takým činom aj väčšiu škodu.

Doplneným dokazovaním pred odvolacím súdom v zmysle § 326 ods.5 Tr.por. bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 2.júla 2012, sp. zn. 3T 1/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 28.marca 2013, sp. zn. 2To 136/2012 bol obžalovaný Z. Z. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák. a z ďalšieho prečinu a odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 29 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd však zistil, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste nie je v súlade so zákonom. V období od vyhlásenia napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa do rozhodnutia odvolacieho súdu došlo totiž k podstatnej zmene, týkajúcej sa aplikácie ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní úhrnného (i súhrnného) trestu. Na základe Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL.ÚS 106/2011-85 z 28.novembra 2012, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.decembra 2012 pod č. 428/2012, totiž slová uvedené v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ stratili dňom 21.decembra 2012 účinnosť. Súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému Z. Z. okresným súdom aj podľa asperačnej (zostrujúcej) zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák. v platnom znení, teda aj s textom za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, je preto v rozpore so zákonom - s citovaným nálezom Ústavného súdu a s ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 21.decembra 2012.

Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného Z. Z. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o súhrnnom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a treste zákazu činnosti a zistené pochybenia v uvedenom smere (len na podklade vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky) za splnenia podmienok § 322 ods. 3 Tr. por. sám napravil tak, že obžalovanému Z. Z. uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 prvá veta pred bodkočiarkou Tr. zák. v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL.ÚS 106/2011-85 z 28.novembra 2012, uverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.decembra 2012 pod č. 428/2012, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 66 mesiacov (trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu bol pritom obžalovanému správne a v zákonnej výmere uložený už v napadnutom rozsudku).

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výroky o trestoch, uložených obžalovanému Z. Z. rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 1T/121/2008-78, zo dňa 20.07.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 3To/56/2010-187 zo dňa 05.05.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky a tiež výroky o trestoch, uložených obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/219/2008-116, zo dňa 10.08.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/91/2009-144 zo dňa 11.01.2010, právoplatným dňa 11.01.2010, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov (v správne určenej dĺžke v rámci upravenej trestnej sadzby za najprísnejšie trestný čin zo zbierajúcich sa trestných činov - zločin útoku na

verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. - v rozpätí od troch rokov do desať rokov a osem mesiacov) zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti všetkých spáchaných zbiehajúcich sa trestných činov včítane ich následkov, zistené pomery obžalovaného Z. Z. a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom zaradenie obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., rovnako ako aj výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 66 mesiacov (v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. - nie ako súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nesprávne uviedol § 38 ods. 5 Tr. zák.) - boli správne posúdené už okresným súdom, preto ostali týmto rozsudkom nedotknuté.

Krajský súd ako súd odvolací vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade odvolania obžalovaného Z. Z., keďže výrok o náhrade škody je správny a má svoje opodstatnenie v § 287 ods. 1 Tr. por., preto napravil pochybenie zistené v napadnutom rozhodnutí okresného súdu a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.